

Temps de...

Eduard Barcons Comellas

"El que sé, és el que crec" (Ludwig Wittgenstein)

Hi ha un malefici xinès que diu: *"tant de bo que visquis en una època interessant"*. Certament, a tots nosaltres, d'alguna manera o altra ens afecta la situació actual i indefugiblement ens ha tocat viure aquesta situació..., una crisi angoixant que, si recorden primer va ser borsària, en segon terme va passar a ser financera, i, que com tots vostès saben o sofreixen, ha esdevingut també una crisi de crèdit. Seguint l'encàrrec dels companys de *Regió 7* de reflexionar amb esperit positivista, avui hi trobaran un cert to volgutament humanista. Per això, que sigui un malefici la situació actual, **dependrà en bona part de la nostra actitud, especialment de procedir amb resiliència davant l'adversitat.**

Vivim en el marc d'una economia de mercat global, on la crisi de ben segur ha aflorat problemes regulatoris, de fallides de mercat, etc. on les nostres prioritats com a persones han canviat, i també ha posat de manifest el fet que els territoris tenen més o menys competitivitat en funció de les infraestructures, de les seves dotacions naturals i recursos, d'on estan situades geogràficament, de la gestió de les seves administracions i, especialment, del seu talent o capital humà. Tot i així, m'agradaria destacar la celeritat dels canvis dels darrers anys; els recomano de fer un exercici d'analitzar el que ha passat en el lapse de temps d'un any, quants canvis... De fet, al meu entendre, **avancem cap a un "futur present"** marcat per l'acceleració i basat en un món de prefixos (info, tele, nano, robo, bio, geno, etc. i les seves corresponents combinacions), on cada negoci consistirà a generar valor pel client (o ciutadà) multiplicant la imaginació per la tecnologia i, per tant, no serà una economia de la eficiència, sinó una economia de la diferència, construïda al voltant de la imaginació i de la innovació. Però més enllà de tot l'exposat, en un mercat de productes, on ja no és cosa de pocs que venen molt, sinó de molts que venen poc, la minoració de recursos de l'erari públic, etc. és essencial per posar sobre la taula el valor del proper decenni probablement, **la cooperació**. Des del Berguedà ens caldrà, doncs, cooperar i compartir coses entre administracions, entre les empreses, però, també, com a ciutadans, de manera que tal com de ben segur molts dels nostres referents ens han testimoniats i ens han transmès, per cooperar caldran dues condicions prèvies, com són la generositat i la confiança. **Testimonis de la crisi, també hem de ser protagonistes d'aquesta economia de la col·laboració.**

D'altra banda, fa uns dies escrivia quatre línies sobre els resultats de la darrera Cimera de la Unió Europea celebrada a Brussel·les el passat mes de desembre, en les quals, més enllà de manifestar l'optimisme pel fet que l'opció adoptada fos "més Europa", de posar sobre la taula la necessitat d'una política fiscal europea més "vinculant i coordinada", de l'oportunitat d'enfortir el rol i els objectius del Banc Central Europeu, considerava/considero del tot oportú la necessitat de plantejar-se i activar **els valors** (esforç, productivitat, responsabilitat, etc). Uns valors dels quals som portadors i constructors, que reverteixen en la competitivitat dels territoris i de les empreses, o de la mateixa cohesió social. He de reconèixer que el món dels valors és certament complex, si els plantejo a vostès si hi ha o no hi ha crisi de valors podria generar respostes contraposades, des dels que els neguen fins als que creuen que hi ha una sobreabundància... serveixin aquestes línies simplement per traslladar la necessitat que cal distingir entre els que els teòrics diuen que són els "valors a seques" (orienten la vida de les persones) dels "valors valuosos o ideals" (aquells que després de la seva anàlisi, considereu com a dignes d'orientar les vides de les persones i les dinàmiques de les

societats). Són aquests valors ideals, on trobaríem les virtuts i els grans valors, els que realment han de ser una aspiració personal i col·lectiva i han de vertebrar el funcionament i el comportament de les nostres societats i empreses. Per tot això, tot i la complexitat de sortir d'aquesta percepció de "Titanic", considero del tot essencial parlar en aquest context de valors i de la qualitat humana (en la meua opinió, una manera de ser, una combinació de coneixement, criteri i sensibilitat) com a veritables motors per millorar les oportunitats personals i les dinàmiques empresarials, i, alhora, per construir una societat més productiva, més competitiva i socialment més justa i cohesionada.

Ja per acabar, crec que era Pitàgores qui deia que *"la felicitat consisteix a saber unir el final amb el principi"* i, si ho recorden, al principi parlava d'actituds i de perseverança per fer front a la crisi que afecta persones i empreses del Berguedà; doncs bé, tots plegats hem d'aprendre dels errors i canviar determinades coses com he adduït, o d'aplicar la cèlebre frase d'"aixecar-nos ben d'hora, ben d'hora". Tanmateix, si bé és veritat que avui es parla de la necessitat de lideratges i que no tothom pot ser líder, en diverses escales o àmbits, en canvi, tots podem ser referents. **Per tot això, és temps d'agafar forces i d'actuar, d'ajudar, d'innovar, de compartir, de comprometre'ns...**

Berga, abril de 2012